

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: O. R., st. příslušnost: Bangladéš
naposledy pobytem Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty 234,
739 51 Vyšní Lhoty

proti
žalované: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Olomouckého
kraje, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
sídlem U Výstaviště 18, 751 52 Přerov

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 7. 2022, č. j. X, ve věci zajištění cizince

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalované **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „ZPC“) zajistila žalobce za účelem jeho vyhoštění a stanovila dobu zajištění žalobce na 90 dnů ode dne omezení jeho osobní svobody.
2. **Žalobce v žalobě** namítal nesprávné zjištění věku žalobce a porušení § 3 (nesprávné zjištění skutkového stavu), § 2 odst. 1 a 4 (nezákonné rozhodnutí, nepřihlédnutí k okolnostem věci a obdobným případům), § 50 odst. 2 a 3 (podklady pro vydání rozhodnutí, dokazování), § 68 odst. 2 a 3 (náležitosti výroku a odůvodnění) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), porušení čl. 5 odst. 4 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv (soudní přezkum zajištění cizince), čl. 3 odst. 2 (příslušnost státu k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu) a čl. 28

Dublinkého nařízení (zajištění cizince za účelem přemístění) a Úmluvy o právech dítěte, konkrétně princip nejlepšího zájmu dítěte. Žalovaná se nedostatečně vypořádala s možností, že žalobce je nezletilý. Správně měla provést šetření věku žalobce. Podle přiloženého certifikátu je žalobce osobou mladší 18 let. Kostní vyšetření se jako jediný podklad prokázání skutečného věku uznává jen tehdy, je-li odchylka proti udávanému věku nejvýše tři roky, jak konstatoval v návaznosti na důvodovou zprávu k zákonu č. 325/1999 Sb., o azylu Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudcích č. j. 2 Azs 38/2017-28 a č. j. 5 Azs 107/2020-46, Městský soud v Praze v rozsudku č. j. 19 A 5/2021-37 a Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 33 A 11/2021-31. Podle závěrů těchto rozsudků žalovaná měla doplnit vyšetření věku dalšími metodami, např. psychosociálním hodnocením, dentální analýzou či rentgenem ústní dutiny.

3. Žalobce si není vědom toho, na základě jaké skutečnosti žalovaná dospěla k závěru, že žalobce se narodil v roce 1988. Žalobce neměl možnost tuto skutečnost vyvrátit, protože certifikát o potvrzení data narození mu byl doručen v srpnu 2022. Podle vzezření žalobce muselo být žalované zřejmé, že žalobce je mladistvý a proto je jeho zajištění nezákonné.
4. Žalobce dále namítal, že žalovaná ve výroku napadeného rozhodnutí ani v jeho odůvodnění neuvedla, podle jakého ustanovení zákona stanovila délku zajištění. Žalovaná toto ustanovení neoznačila číselně ani doslovnou citací. Tato vada způsobila nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Shodný právní názor vyslovil dne 8. 4. 2022 Krajský soud v Praze ve svém rozsudku č. j. 47 A 1/2022-11.
5. **Žalovaná ve vyjádření k žalobě** uvedla, že nemá, co by nad rámec napadeného rozhodnutí dodala a pouze odkázala na částečně shodnou věc, o které zdejší soud rozhodl rozsudkem ze dne 9. 8. 2022, č. j. 72 A 19/2022-11.
6. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Soud **ze správního spisu** zjistil, že Policie České republiky (dále jen „policie“) zajistila žalobce společně s dalšími 25 Bangladěšany, které vysadil řidič nákladního vozu při cestě z Maďarska. Všichni byli bez cestovních dokladů. K zajištění došlo po oznámení řidiče osobního automobilu o tom, že po silnici č. 3515 mezi obcemi Jersín a Nadějov jde skupina asi 20 uprchlíků tmavší pleti se zavazadly. Žalobce uvedl při zajištění hlídce policie, že se narodil 22. 7. 1998 a úřední záznam o zajištění podepsal.
8. Žalobce při svém výsledku výslovně uvedl své jméno a příjmení, datum narození X (rok narození o deset let dřívější), a že ze základní školy odešel ve třetí třídě a pak pracoval jako dělník na stavbách. Tuto práci dělal po celou dobu, než se rozhodl odejít ze své vlasti. Chce si vydělat víc peněz v zahraničí a pomoci sobě a svým rodičům. Chce se dostat do Itálie, o které se bavil se známými. Ti řekli, že je tam dost práce. Žalobce letěl se svým cestovním pasem z Bangladěše. Pas mu vzal nějaký muž ještě v Dubaji. Ukázal mu nějaké video na YouTube a slíbil, že za 3 500 eur ho dostane do Itálie. Jeho jméno nezná. Naložil ho se třemi Pákistánci do kontejneru, který otevřeli v Srbsku. Pak šli pěšky na místo, které označil muž v Dubaji. Odvezl je řidič osobního vozidla se zahalenou tváří až do České republiky, kde čekalo dalších 25 lidí, většina z Bangladěše. Tam je měl vyzvednout kamion a zavést do Itálie. Místo toho přijela policie a zajistila je. Žalobce si je vědom, že pobýval v České republice neoprávněně. Bojí se vrátit do Bangladěše, protože si od rodičů půjčil

hodně peněz a nechce je zklamat. Chce si vydělat peníze v Itálii a vrátit jim je. Nechce zůstat v České republice, chce do Itálie.

9. Žalovaná vydala dne 15. 7. 2022 rozhodnutí o vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a 4 ZPC.
10. Žalovaná požádala dne 17. 7. 2022 Ředitelství služby cizinecké policie o zjištění totožnosti žalobce. K tomu je ve správním spise přiložena žádost žalobce o cestovní pas, adresovaná Velvyslanectví Bangladéšské lidové republiky v Berlíně, kde žalobce uvedl své jméno, příjmení, jména a příjmení svých rodičů, adresu trvalého bydliště a datum narození X, tedy stejné jako ve všech předchozích dokumentech v zahájeném správním řízení. Ostatní položky jsou nevyplněné. Tyto položky žalobce odmítl podle citované žádosti žalované vyplnit.
11. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
12. Spornou otázkou mezi účastníky řízení bylo, jestli nezákonnost napadeného rozhodnutí způsobuje, když žalovaná ve výroku ani v odůvodnění rozhodnutí neuvedla ustanovení zákona, podle kterého stanovila délku zajištění. Jinými slovy, spor byl o to, že žalovaná výslovně ve výroku ani odůvodnění rozhodnutí neuvedla odkaz na § 124 odst. 3 ZPC, ani doslovnou citaci jeho znění.
13. Ustanovení § 124 odst. 3 ZPC normuje: „Policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.“
14. Žalovaná v napadeném rozhodnutí odůvodnila dobu zajištění 90 dnů tím, že je třeba 60 dnů na ověření totožnosti žalobce a 30 dnů na zajištění přepravních dokladů. Stanovení těchto dob vychází z praxe žalované. Žalovaná vysvětlila, že žalobce nedisponuje cestovním dokladem, proto mu musí zajistit náhradní cestovní doklad. Nejdříve dojde k ověření totožnosti žalobce na zastupitelském úřadě státu, jehož je žalobce státním příslušníkem. Na základě ověření totožnosti správní orgán požádá o vydání náhradního cestovního dokladu v příslušné jazykové mutaci. Tento doklad je nezbytný pro realizaci vyhoštění. Proto bude s cizincem sepsána žádost o zajištění totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu v příslušné jazykové mutaci. Tyto žádosti budou zaslány Ředitelství služby cizinecké policie, které vyhotoví dožádání, jež zašle s příslušnými podklady (fotografie žalobce a citované žádosti) poštovní přepravou zastupitelskému úřadu státu, jehož je žalobce státním příslušníkem. Posléze vyčká reakce, která podle dosavadní praxe obvykle trvá až 60 dnů. Je třeba si uvědomit, že žalobce do žádosti uvádí údaje o sobě, o rodinných příslušnících, místě narození, místech pobytu a ostatní údaje související s ověřením jeho totožnosti. Ředitelství služby cizinecké policie rovněž zajišťuje přepravní doklady podle § 163 odst. 1 písm. j) ZPC, tj. letenku nebo průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie s policejní eskortou přes státy, s nimiž je třeba zajistit komunikaci, a vzetí zpět do státu, jehož je cizinec státním příslušníkem. Obvyklá doba k zajištění těchto náležitostí se pohybuje kolem 30 dnů.

15. V posuzované věci je sporný vedlejší výrok. V souladu s § 68 odst. 2 správního řádu musí výrok obsahovat právní ustanovení, podle kterého správní orgán rozhodoval. Jak dovodila dále citovaná judikatura Nejvyššího správního soudu, pokud výrok toto ustanovení neobsahuje, je třeba posoudit, zda se jednalo o vadu, a pokud ano, zda měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Jinými slovy, jestli vada je natolik podstatná, že napadené rozhodnutí nemůže obstát; tj. zda převáží zájem na stabilitě rozhodnutí a jeho právní moci formální, která vyjadřuje nezměnitelnost rozhodnutí, a na právní moci materiální, tj. na závaznosti rozhodnutí.
16. Žalovaná dostatečně konkrétně, podrobně a srozumitelně vysvětlila v odůvodnění svého rozhodnutí na straně 5 svoje kvalifikované odhady, jak dlouho zabere provedení každého z popsanych úkonů, tj. jaká je obvyklá doba komunikace se zastupitelským úřadem země původu cizince ohledně ověření totožnosti žalobce, vydání náhradního cestovního dokladu, zpětvzetí cizince, doba potřebná pro vystavení náhradního cestovního dokladu a jaká je doba pro zajištění letenky či průvozu cizince do země původu a zajištění policejní eskorty v jiných státech Evropské unie. Rozhodnutí v této části není nepřezkoumatelné a obsahuje dostatečné důvody rozhodnutí.
17. V posuzovaném případě lze vadu spočívající v neuvedení označení „§ 124 odst. 3 ZPC“ odstranit čtením vedlejšího výroku napadeného rozhodnutí a jeho odůvodnění. Výrok jednoznačně stanovil dobu trvání zajištění, a to na 90 dnů. Adresátu rozhodnutí bylo zjevné, o jak dlouhou dobu jde a čeho se týká. Výrok nevzbuzuje žádné pochybnosti o tom, jaké povinnosti žalovaná žalobci uložila. Výrok je zcela jednoznačný. Opomenutí bylo čistě formální a nedoprovodilo ho další vážné procesní či hmotněprávní pochybení. Ostatně to žalobce ani nenamítal. Žalovaná při zajištění žalobce použila § 124 odst. 3 větu první ZPC a podřadila pod tuto normu zjištěný skutkový stav. Žalovaná popsala svoje správní uvážení o stanovení délky zajištění tak, že je možné přezkoumat, zda správní uvážení nezneužila a nepřekročila jeho meze. Právě to je smyslem uvedené právní úpravy. Rušit za daných okolností napadené rozhodnutí z důvodu pouhé formální vady by byl ryzí formalismus (obdobně srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 4 As 165/2016-46 a rozsudek NSS č. j. 1 As 93/2011-79).
18. Významné je, že žalobce nenamítal, jak číselné označení ustanovení zákona (§ 124 odst. 3 ZPC) negativně zasáhlo do jeho právní sféry. Ostatně, formulace žaloby včetně odkazu na judikaturu svědčí o tom, že se žalobce orientuje v cizineckém právu velmi dobře. Náprava napadeného rozhodnutí by spočívala v doplnění číselného označení ustanovení zákona, avšak právní postavení žalobce by se nijak nezměnilo. Znění odůvodnění napadeného rozhodnutí popisuje podrobně správní úvahy žalované a nebrání žalobci vznést relevantní věcné žalobní body.
19. Posuzovaná věc není srovnatelná s věcí Krajského soudu v Praze podle žalobcem uváděného rozsudku č. j. 47 A 31/2022-11, kde soud rovněž shledal, že neuvedení ustanovení zákona, podle kterého žalovaná rozhodovala, je vadou. V odkazovaném případě však soud zrušil napadené rozhodnutí i proto, že zde bylo další pochybení správního orgánu. To spočívalo v tom, že správní orgán neposoudil dostatečně a individuálně délku zajištění a nepřihlédl ke všem okolnostem věci.
20. V nyní posuzovaném případě nešlo o výrok, který by byl zcela nesrozumitelný, jako tomu bylo ve věcech posuzovaných Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. 1 As 93/2011-55 nebo v rozsudku č. j. 1 As 67/2009-64, kde vedlejší výrok fakticky obsahoval

odůvodnění nebo výklad ustanovení zákona, byl zmatečný či nesrozumitelný. Nešlo ani o případ obdobný věci podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 5/2010-74, kde šlo o chybné označení mezinárodní smlouvy v hlavním výroku rozhodnutí. Nejde ani o případ obdobný s věcí popsanou v rozsudku NSS č. j. 4 Azs 234/2015-36, kdy šlo o nesrozumitelný výrok – alternativní uvedení dvou mezinárodních smluv v hlavním výroku („readmisní dohoda nebo nařízení Dublin III“). Na uvedená rozhodnutí odkazuje prejudikatura rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 47 A 31/2022-11 na www.nssoud.cz.

21. Druhou žalobní námitkou byl **nesouhlas s určením věku**. Žalobce namítal, že neví, jak dospěla žalovaná k datu narození X. Žalobce v žalobě uvedl v záhlaví: „skutečné datum narození: X“. To znamená, že žalobce by byl asi o sedmnáct a půl roku mladší.
22. Soud zjistil ze správního spisu, že žalobce uvedl dne 8. 7. 2022 hlídce policie datum narození X a úřední záznam s tímto datem narození uvedeným u svého jména a příjmení podepsal. Žalobce dále podepsal se stejným datem narození i seznam o dočasně zadržených věcech. Žalobce při výslechu za přítomnosti tlumočníka uvedl jiné datum i rok narození, který byl o deset let dřívější: X. S tímto datem narození uvedeným u jména podepsal další listiny: oznámení o zahájení řízení a usnesení o ustanovení tlumočníka (obě na obou stranách listu), protokol o výslechu na všech čtyřech stranách, rozhodnutí o zajištění na všech šesti stranách, závazné stanovisko, úřední záznam o vyrozumění o zajištění a poučení cizince na obou stranách, informaci o možnosti využít dobrovolného návratu, informaci o možnosti požádat o udělení mezinárodní ochrany v zařízení pro zajištění cizinců, potvrzení o vedeném řízení, další seznam dočasně zadržených dokladů, věcí a finančních prostředků (se správně uvedeným jménem a datem narození), rozhodnutí o nákladech spojených se správním vyhoštěním na třech stranách, seznámení s písemným materiálem ze dne 15. 7. 2022, rozhodnutí o vyhoštění na všech šesti stranách a rozhodnutí o paušálních nákladech správního řízení.
23. Součástí správního spisu je lustrace v cizineckém informačním systému na jméno a příjmení žalobce s datem narození, které žalobce sdělil žalované za přítomnosti tlumočníka. V seznamu jsou u hledaných dokladů v schengenském systému pod příjmením žalobce uvedeny dvě položky - s daty narození X (jak uvedl žalobce tlumočnicku) a X (o šest dní dřívější datum). Tyto požadavky nahlásila k uvedenému příjmení Itálie (s datem narození X) a Rumunsko (s datem narození, které žalobce sdělil před tlumočnickem).
24. Z uvedeného se podává, že žalobce 8. až 15. 7. 2022 ve správním řízení, které předcházelo vydání žalobou napadeného rozhodnutí, uváděl různá data svého narození. Žalobce v žalobě ze dne 4. 8. 2022 (doručené soudu dne 9. 8. 2022) uvedl úplně jiné datum narození (X), podle kterého je téměř o osmnáct let mladší, než jak uvedl před tlumočnickem. Toto žalobce uvedl překvapivě po několika týdnech po výslechu. Taková tvrzení a jejich změny vypovídají o nedůvěryhodnosti a účelovosti. Žalobce totiž datum narození X (asi o osm let dřívější oproti žalobě a o deset let pozdější oproti tvrzení před tlumočnickem) sám sdělil policejní hlídce. Žalobce ve správním řízení žalované za přítomnosti tlumočníka, který složil slib, uvedl rok narození o deset let dřívější, než jak uvedl policejní hlídce. K tomuto nejstaršímu datu narození X, které žalobce sdělil při výslechu a které bylo napsáno celkem na šestnácti dokumentech (vyjmenovaných v bodě 22 tohoto rozsudku), se žalobce na všechny jejich stránky podepsal, a to celkem třicetčtyřikrát. Datum narození bylo přitom vždy napsáno těsně za jeho jménem a příjmením.

25. Významné je, že žalobce uvedl při výslechu před tlumočnickem bengálského jazyka datum narození X a všechny ostatní údaje ve své volné výpovědi ke své osobě. Žalobce uvedl před započítím výslechu, že se cítí zdrav a je schopen vypovídat.
26. Ve správním spise je založen slib tlumočnicka podle § 7 odst. 2 zákona č. 354/2019 Sb., o soudních tlumočnících a soudních překladatelích, ve znění zákona č. 166/2020 Sb., ve kterém tlumočnick slíbil, že při své tlumočnické činnosti bude dodržovat právní předpisy, že tlumočnickou činnost bude vykonávat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nezávisle a nestranně, že bude plně využívat všech svých znalostí a dbát o jejich rozvoj a že zachová mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se při výkonu tlumočnické činnosti dozvěděl. Tlumočnick dále svým podpisem potvrdil své prohlášení, že byl podle § 26 odst. 1 a 2 citovaného zákona č. 354/2019 Sb. výslovně poučen o významu tlumočnického úkolu z hlediska obecného zájmu a o následcích křivého tlumočení podle § 347 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.
27. Ve správním řízení ani v soudním řízení správním nebyly zjištěny žádné pochybnosti o nestrannosti či důvěryhodnosti tlumočnicka nebo o nesprávném tlumočení. Ani žalobce nenamítal nic, z čeho by plynuly pochybnosti o tom, že by tlumočnick svůj slib nesplnil nebo tlumočil křivě. Protokol o výslechu podepsali žalobce i tlumočnick a s jeho zněním souhlasili. Výslech probíhal dne 8. 7. 2022 od 17.17 h do 18.03 h, tedy nikoli v krátkém čase nebo v časové tísní.
28. Žalobce podle záznamu ze dne 15. 7. 2022 (č. l. 48) měl možnost v 10.30 h seznámit se za přítomnosti tlumočnicka s celým správním spisem a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, spis si prostudoval a nežádal žádné změny či doplnění. Žalobce i tlumočnick tento záznam podepsali.
29. Žalobce vznesl námitku věku téměř o osmnáct let nižšího až v žalobě, navíc zcela překvapivě a nedůvěryhodně, proto žalovaná neměla důvod se otázkou jeho věku zabývat. Žalobce ve správním řízení opakovaně uváděl rok narození X, tj. že je osobou téměř dosahující hranice středního věku.
30. V případě snížení věku fakticky téměř o celou generaci (osmnáct let) stěží žalobce může najednou poukazovat na své vzezření, z něhož měla žalovaná dovodit, že je dítětem.
31. Závěr o dětském věku žalobce žalovaná rovněž nemohla dovozovat ani z výpovědi, kterou o sobě poskytl sám žalobce. Žalobce nejdříve hovořil sám bez toho, že by odpovídal na dotazy žalované. Žalobce spontánně uvedl datum narození X, že ze základní školy odešel ve třetí třídě a že pracoval jako dělník na stavbách a přes známé si zajistil cestu do Dubaje, přes zprostředkovatele do Bukurešti, přes Srbsko do Itálie, resp. České republiky. Žalobce zaplatil nějakému muži v Dubaji 3 500 eur za zprostředkování cesty. Je stěží uvěřitelné, že by všechny tato náročná jednání absolvoval jako dítě, aniž by si toho všimli všichni, se kterými se setkal, a podle toho jednali, a aniž by žalobce věděl, kdy se narodil. Žalobce však především přesvědčivě netvrdil a neosvědčil, že by dítětem byl. Pokud si nechal odebrat cestovní pas a neměl žádný jiný doklad totožnosti ani v kopii, jde takové jednání za okolností popsaného případu k jeho tíži. Vzhledem k životním a pracovním zkušenostem žalobce a úrovni jeho jednání, zejména jednat v cizině bez zastoupení ve správním řízení a soudním řízení správním, je na místě uvažovat o dospělém věku.
32. Žalobce pochází z civilizované země, takže lze předpokládat jeho vyspělost na takové úrovni, aby byl schopen uvést správné datum narození. Jak uvedl v obdobném případě

NSS ve svém rozsudku č. j. 2 Azs 38/2017-28, „požadavek zkoumat věk stěžovatele „již s ohledem na jeho fyzické vzezření“, které mělo budit podezření o jeho zletilosti, lze v jeho případě označit za účelový konstrukt. O tom, že stěžovatelův věk se v rozhodnou dobu pohyboval okolo 18 let, není pochyb – plyne to z příslušného lékařského vyšetření i z jeho původních i posléze pozměněných tvrzení. Obecně vzato je na samotných lidech pohybujících se věkově kolem rozhodné hranice 18 let, aby, chtějí-li požívat výhod spojených s věkem nacházejícím se pod touto hranicí, byli schopni dostatečně přesvědčivě osvědčit, že vskutku takového, a nikoli vyššího věku jsou. Ve věku kolem 18 let totiž již až na zcela nečetné výjimky mají rozumové schopnosti a osobnostní vyzrálост rozvinuty v takové míře, že mohou a mají vědět, kdy se narodili. Zejména takovou znalost lze spravedlivě požadovat po běžných lidech pocházejících z civilizovaných, byť často velmi chudých poměrů, tedy po běžných občanech Pákistánu, Bangladéše, Indie, Íránu, Egypta, Sýrie, Tuniska či třeba Iráku. Pokud tvrdí, že datum svého narození neznají, anebo údaje o datu svého narození mění (oproti původnímu věku nad 18 let začnou udávat věk pod touto hranicí), bude to často signálem jejich účelového jednání ve snaze získat cizineckoprávní výhody spojené s nižším věkem.“ Ve srovnání s citovaným případem v nyní posuzované věci žalobce není cizincem ve věku blízkém věku mladistvých, ale o muže dvojnásobně starého, tj. o 17 - 18 let staršího.

33. Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
34. S ohledem na všechny okolnosti věci (všechna tvrzení žalobce ve správním i soudním řízení, změny data narození, cíl cesty, důvod cesty, všechna v rozsudku vyjmenovaná protiprávní jednání a vědomost o nich, vzdělání, pracovní zkušenosti i to, že žalobce odmítl vypsát všechny části žádosti o vydání náhradního cestovního dokladu) nebylo možné dospět k závěru, že žalobce je dítětem.
35. Z uvedených důvodů nemusely správní orgány ani soud přistupovat k žalobci jako k dítěti, chránit jeho nejlepší zájmy a ustanovit mu opatrovníka pro řízení. Nebylo tudíž třeba zabývat se otázkou přípustnosti skutkových novot a charakterem kasačního řízení u správního soudu, tj. aplikací § 75 odst. 1 s. ř. s., podle kterého soud přezkoumává napadené rozhodnutí podle stavu ke dni jeho vydání (8. 7. 2022). V posuzovaném případě nenastaly žádné výjimečné okolnosti, které by aktivovaly povinnost soudu posuzovat užití § 75 odst. 1 s. ř. s. (ke stejnému závěru dospěl Městský soud v Praze v obdobném případě v rozsudku č. j. 13 A 58/2018-26, bod 15).
36. Soud neprovedl důkaz kopií certifikátu o potvrzení data narození žalobce, protože jeho tvrzení, že je o téměř 18 let mladší, bylo natolik nedůvěryhodné, že nebylo možné jeho dospělý věk vůbec zpochybnit.
37. Nedůvodná byla námitka porušení čl. 5 odst. 4 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv o soudním přezkumu zajištění cizince, protože správní orgány žádný soudní přezkum rozhodnutí o zajištění neprovádí; námitka se mívá se souzenou věcí, stejně jako námitky porušení čl. 3 odst. 2 (příslušnost státu k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu) a čl. 28 Dublinského nařízení (zajištění cizince za účelem přemístění), protože předmětem řízení bylo rozhodnutí o zajištění cizince, nikoli o mezinárodní ochraně. Žalobce podle své

výpovědi dne 15. 7. 2022 žádnou žádost o azyl nebo mezinárodní ochranu nikdy nepodal a taková žádost nebyla zjištěna ani v příslušných informačních systémech.

38. S ohledem na výše uvedené soud uzavřel, že tvrzení žalobce, že je dítě, bylo zcela nepochybně a jednoznačně účelové a nedůvěryhodné. Neuvedení § 124 odst. 3 ZPC ve výroku a odůvodnění byla vada, avšak neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, protože žalovaná konkrétně odůvodnila stanovení doby trvání zajištění, tedy toto ustanovení řádně aplikovala a vysvětlila konkrétně jeho použití v případě žalobce. Soud v mezích žalobních bodů vyhodnotil žalobu jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
39. O nákladech řízení soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadovala, protože se jí náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 19. srpna 2022

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně